

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefranseate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI DE ABUNTIUNI:
In Viena: la M. Duker, Necht,
Nur. Augenthaler și Emorye De-
ner. Heinrich Schalek. A. Or-
pelitz Nachf., Anton Gypfeler.
In Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicație. Pu-
blicări mai dese după tariful
și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 30 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA” iese în de-care și

Abonamente pentru Austro-Ungari
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumără la toate ofi-
ciile postale din între și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dușul în osă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 272.

Brașov, Joi 9 (22) Decembrie.

1904.

Acțiunea electorală s'a început.

Dieta este éráși amânată până după Crăciun. Cu ce scop? De ce nu a fost dizolvată, decât odată guvernul s'a convins, că nu-i modru să înduplece opozițiunea ca să-i facă măcar concesiunea de a lăsa să se voteze indemnitatea bugetară pe câte-va luni pân' ce se vor face alegerile și se va întruni și constitui noua dietă?

Amânarea până la 28 Decembrie nu i-se pôte da alt înțeles decât, că ministru-președinte Tisza tot mai vrea să facă o ultimă încercare, nu cumva îi va succede de a face să se voteze indemnitatea, ca de la 1 Ianuarie 1905 să nu începă éráși împărăția stărei de *ex lex* și ca parlamentul să nu fie dizolvat într'o astfel de stare — o cestiune éráși mult controversată, după-ce opoziția afirmă, că o astfel de dizolvare nu e legală și constituțională.

Diarele oficióse dau de gol intențiunile șefului guvernului, scriind în edițiile lor de aseră, că amânarea dietei până la 28 l. c. ar fi făcut o adencă și neplăcută impresiune asupra opoziției și că comitetul executiv al acesteia ar fi început deja negocierile cu contele Iuliu Andrassy, spre a îndemna pe acest bărbat de stat maghiar influent de a afla cumva o modalitate pentru mijlocirea unui compromis, fie și numai relativ la indemnitate.

Nu scim ce felu de compromis s'ar puté încheia, când Tisza nu pôte oferi nimic din ce doresce opoziția, ér acesta nu-i pôte concede primului ministru nimic din ce vóiesce el.

Speranța de a îndulci situațiunea parlamentară cel puțin în ora ultimă, stă dér adî sub zero, și comunicatele foilor tiszaieste prin acea că ating córdă conciliațiunei arată numai, că totuși li-se pare situațiunea mai seriósă și mai critică, decât le-ar plăcea să mărturisescă.

Cumcă deja au început a se deda toți cu idea, că alegerile dietale se vor face în starea de *ex lex* o dovdesc enunțațiunile ce s'au făcut în conferența partidului liberal și în aceea a opoziției unite.

În tabéra lui Tisza se fac deja de mult pregătiri pentru alegeri. Alaltăeri clubul liberal a ales un comitet executiv electoral de 52 membri. Afară de acesta a ales la propunerea șefului un comitet de 15, care să compună „manifestul către națiune”.

Două momente caracteriséză în deosebî acțiunea electorală ce a fost inaugurată și în conferențele cluburilor din ambele tabere maghiare.

Este remarcabil mai întâi, că spre a da o mai mare importanță, ba am puté dice solemnitate mészurilor ce le ia guvernul și majoritatea în fața viitorilor alegeri, au intrat, de sigur nu numai la îndemnul lor propriu, șapte magnați în partidul liberal, toți bărbați ministeriabili vrënd a da printr'asta să se cunoscă, că la

locul competent acțiunea electorală a contelui Tisza va fi bine vădută.

Al doilea moment caracteristic și tot-odată mult important este decisiunea, ce au luat'o partidele opoziționale coalizate de a rămâne unite și la alegerile dietale viitoare, pân' ce își vor ajunge scopul: de a salva constituția.

Cei ce au luat hotărîrea acesta speréză firm, că prin conlucrarea lor la alegeri, vor câștiga în favorul o pozițiunei un număr însemnat de mandate, cari altfel prin divisiunea partidelor opoziționale ar fi cădut în mâna guvernamentalilor. Sunt însă între ei și unii, cari se tem, ca conlucrarea solidară a opoziționalilor la alegeri să nu dea tocmai din contră privilegiu la desbinări și confusiune în cercurile lor electorale.

În curënd se va vedé cari speranțe se vor implini și cari temeri vor fi basate, ori nu.

Brașov, 8 (21) Dec. a. c.

Majestatea Sa și evenimentele din Ungaria. Trei membri ai opoziției s'au dus la vice-președintele camerei, baronul Feilitzsch și l'au întrebat sub ce condițiuni s'ar puté renunța la dizolvarea parlamentului. În cercurile opoziționiste începe să se vadă, că au fost réu informate cu privire la părerile curții, căci monarhul a dis unui bărbat de stat ungar: „Sunt forte surprins de cele ce se petrec în Ungaria; în deosebî însă mă supără mult faptul, că consilierii mei intimi comit în Ungaria asemenea lucruri.” Printre acestea e și banchetul devastatorilor camerei, la care au luat parte contele Apponyi și contele Andrassy, ceea ce a surprins curtea.

Convenția comercială austro-germană. Luni a avut loc la Budapesta o consfătuire între miniștrii de resort austriac și ungar și negociatorii de ambele părți, cu privire la răspunsul pe care ambele guverne au a-l da, la invitația Germaniei, de a intra în conferințe verbale, privitor la convenția comercială. Se afirmă, că propunerea Germaniei a fost primită. Negociatorii austriaci și unguri vor pleca probabil chiar mâne la Berlin unde vor începe conferințele verbale asupra convenției comerciale.

Reforme în Rusia. Epoca de reforme, care pără că va începe în Rusia în urma congresului de la 19 Noembrie st. n. al Zemstourilor, a luat sfîrșit Joi prin cuvântul decisiv al Țarului. Cu prilejul consiliului de corónă de la palatul de érnă, țarul, după-ce a ascultat toate argumentele marilor duci liberali ca și ale acelor reacționari, ar fi declarat, în sfîrșit, că el a moștenit regimul autocratic și consideră de a sa datorie de a transmite acest regim neschimbat fiului său.

Încă cu o și înainte censura pressei a adresat redacțiunilor diarelor din Petersburg avertismentul, că ori-ce alte comentarii relative la resoluțiile zemstourilor, vor atrage după ele o urmărire penală.

Despre manifestul așteptat Luni cu prilejul onomasticeii Țarului, se crede că nu va mulțumi pe nimeni.

Situațiunea în Austria. După scările mai nouș ce sosesc din Viena, în politica austriacă domnesce deocamdată liniște generală, care numai din când în când e turburată de câte-o declarațiune a vre-unui partid.

Contra proiectului Berzeviczy.

O manifestațiune a femeilor sërbe și slovace.

O dómna distinsă din Neoplanta ne face cunoscut, că damele sërbe și slovace s'au pus în înțelegere și au luat hotărîrea de a face un pas comun, spre a apéra ca mame, soții și surori limba maternă a poporului lor în contra lovituri, ce se intenționéză a i-se da prin proiectul de lege a lui Berzeviczy.

„Este o datorie sfântă a femeilor — dice apelul din cestiune, ce l'a adresat comitetul femeilor sërbe și slovace—să sărim întru apărarea școlelor noastre, vatra și scutul limbei noastre materne”.

Comitetul damelor culege din toate orașele și satele subscrieri de la femei, începând cu 16 ani, pentru care scop se trimit coli de subscrieri pretutindenî. După ce se va termina această lucrare, toate subscrierile originale vor fi legate și alăturate unei petițiuni, care să fie prezentată dietei.

Comitetul central al damelor sërbe și slovace, voesce a se pune în înțelegere și cu femeile române, ca să le alăturé și ele la această manifestațiune.

Este nobilă hotărîrea damelor sërbe și slovace și e sublimă ideea, ca femeia, îngerul limbei materne a naționalităților, să-și ridice și ea vocea în fața crudului atentat ce se plănuesce în contra ei.

Evenimentele zilei.

Opoziția și amânarea dietei.

Amânarea dietei prin rescript regal a produs senzație și o penibilă impresie în cercurile opoziționiste. Nu mai puțin faptul, că abia s'a deschiș ședința și contele Tisza s'a grăbit a remite presidentului rescriptul regal de amânare, vrënd prin acesta să taie firul ori-cărei discuțiuni. Nicî ministrul președinte, nicî nimeni din opoziție n'a putut astfel ajunge în situațiunea de a mai dice un cuvânt. Numai Lengyel Zoltan a putut să spună atât: „Multe scrisori mai scrie moșneagul”. Drept răspuns, drépta liberală a strigat c'un glas: „Trăescă fegele!”, ér stânga unită: „Trăescă constituția!”

Diarele opoziționale se întrébă cu ore-care îngrijire: De ce n'a încercat Tisza să i-se voteze indemnitatea? de ce n'a mai făcut el o ultimă încercare de reconciliare? de ce a trebuit să fie amânată dieta prin rescript regal, când putea să se facă acesta printr'o simplă propunere a presidentului? Se pregătesce dór ceva în ascuns, vr'o nouă surprindere, ori vr'o ilegalitate nouă?

Părerea generală e, că scena din ședința de Luni a vrut să fie o demonstrație a guvernului cu grația corónei.

Enunțațiunile contelui Tisza.

Partidul liberal a ținut alaltă-eri séra o conferență, în care a luat cuvântul ministrul președinte Tisza. Trei enunțațiuni mai însemnate a făcut el în discursul

ce l'a ținut cătră membrii partidului său, anume:

In proximele zile se va dizolva camera și se vor orëndui alegeri dietale noué. Alegerile se vor face, probabil, în stare de *ex lex*, fiind-că opoziția nu vré să se garanteze cursul normal al afacerilor financiare ale statului, adecă să i-se dea guvernului indemnitatea bugetară. Guvernul nu pôte fi făcut responsabil, decât fără de nici un scrupul va apela la mijlocul constituțional al alegerilor și în stare de *ex lex*.

A mai declarat contele Tisza, că la 18 Noembrie guvernul și-a câștigat dreptul de a dispune. Fără de nici un scrupul guvernul ar fi putut face, ca pe basa hotărîrei de la 18 Noembrie să dispună asupra afacerilor curente, și decât n'a făcut'o, este pentru-că n'a voit să se creeze complicațiuni noué, înainte de ce s'ar fi pronunțat „națiunea” (prin alegeri). Votul de la 18 Noembrie este și rămâne însă valabil, cât timp nu se va afla o majoritate, care să-l declare de nevalabil.

A treia enunțațiune a contelui Tisza este, că lupta „curată” și „nobilă” guvernul va continua-o și cu ocaziunea alegerilor față cu partidele din opoziție, cari, „în ura lor comună și în patimele lor comune fac jocul cel mai frivol și mai cutezat cu toate principiile lor politice”.

Manifeste electorale.

Tot în conferența de Luni séra partidul liberal a decis să publice un manifest electoral în care să scótă în relief punctul de vedere al partidului în cestiunea revisuirii regulamentului camerei. A mai decis constituirea unui comitet însărcinat cu conducerea alegerilor. Acest comitet va redacta și manifestul electoral către „națiune”. Comitetul s'a întrunit deja și a redactat manifestul, care se va publica în ajunul sêrbătorilor Crăciunului apusean.

Opoziția unită încă a publicat un manifest electoral scris de comitetul diriguitor al partidelor unite, în care declară: 1) Partidele rămân în alianță și pe timpul alegerilor și după alegeri, până când nu-și vor fi ajuns scopul, până când nu se va fi restabilit starea constituțională și până când nu vor fi isgoniți de la guvern „dușmanii țării”; 2) La alegerile dietale se vor ajuta reciproc față cu candidații guvernului și vor lupta din toate puterile contra candidaților pseudo-opoziționali; 3) Vor provoca comitatele și orașele cu drept de municipalitate, să protesteze contra dizolvării ilegale a dietei și numai după aceste protestări ori de-odată cu ele, să orënduescă alegeri.

Suntem dér în ajunul celor mai mari și mai violente mișcări și agitațiuni electorale.

O proclamație către Cretani.

Principele George a adresat imediat după reîntórcerea sa la Caneea o proclamație către Cretani, prin care le mulțumesc pentru liniștea și ordinea pe care au păstrat'o în timpul călătoriei sale prin Europa și le face cunoscut că așteptă sosirea decisiunilor definitive ale miniștrilor cu privire la desideratele de curënd formulate ale Cretanilor, desiderate pe cari densusul le-a susținut din toate puterile pe lângă cabinetele marilor puteri.

Sașii contra legii lui Berzeviczy.

Revenim astăzi ceva mai pe larg asupra imposantei intruniri a alegătorilor sași din cercurile electorale Sibiu, Cisnădie și Christian, ce s'a ținut Duminecă în Sibiu.

Adunarea a fost presădată de profesorul A. *Goltzschling*, care în discursul său de deschidere a făcut istoricul proiectului Berzeviczy, numărând pașii întreprinși de deputații sași în fața ivirii acestui pericol național și zugrăvind sentimentele, cu care a fost primit acest proiect de către păturile poporului săsesc. Intrunirea prezintă a fost convocată cu scop, ca alegătorii sași să-și spună cuvântul lor în fața acestui atentat, și deci acordă cuvântul redactorului E. *Neugeboren*, ca să prezente propunerile sale.

Oratorul insistă într'un discurs mai lung și bine alcătuit asupra faptului, că proiectul din chestiune transformă și restor-nă toate legile existente, care se referă la învățământul popular. Citază legea naționalității din 1868 și articolul de lege 38 din același an privitor la afacerea învățământului popular și constată, că noul proiect de lege stă în cea mai flagrantă contradicție cu aceste legi.

„Noul proiect — dice d-l *Neugeboren* — ne nimicesce de fapt baza legală, pe care stau încă până acuma școlile noastre, căci acest proiect ne siluesce școala, care înainte de toate servește culturii noastre, care are să crească tinerimea noastră, acest proiect corturbă mersul liniștit al școlii noastre, n'o lasă să lucreze conform trebuințelor noastre adevărate, ci o pune sub biciul organelor statului, care au o judecată unilaterală, în scurt proiectul ne răpesc ce e al nostru și reduce drepturile noastre la un minim... Mai vechi decât legile din 1868 și mai adânc înrădăcinate în trecut sunt însă drepturile bisericești, și înainte de toate drepturile bisericești evanghelice-săsești. Oratorul insistă aci asupra trecutului Ungariei și citază legile vechi ale Ardealului, care toate au considerat autonomia bisericești ca basă a constituțiunii țării.

Protestul nostru de azi — continuă oratorul — va oferi din nou material pentru vechile suspiciuni, că noi Sașii am fi dușmanii patriei. Noi suntem însă obișnuiți cu astfel de suspiciuni și le-am respins în totdeauna cu liniștea caracteristică conștiinței curate. Și ce curios lucru! Șapte secolii trăim în această patrie, și în tot timpul acesta losinca noastră a fost vechiul cuvânt regal: „Pentru susținerea Opronei!“ Și astăzi în secolul al optulea începem deodată, să trădăm patria — de ce? pentru ce? Ce ironie!

Oratorul termină: „Aduți amine că ești un German!“ Acest cuvânt

ne va da putere să luptăm și să învingem. După aceea cetesce notiunea de protestare, care se primesce între aplauze generale.

A urmat apoi la cuvânt parochial ev. I. *Konnerth*, care într'un însufletit discurs a spus punctul de vedere al alegătorilor ceroului *Christian*. „Și dacă vreodată, — a zis d-l *Konnerth* — va dispărea din publicitate limba noastră maternă, și dacă ea va fi scosă și din școlile noastre, să-i ridicăm în casele noastre și în inimile noastre un altar, pe care să nu-l potă distruge nici o putere din lume. (Aplauze fenetice). Să ne încredem numai în Dumnezeu! A sosit timpul, ca să arătăm, de mai suntem demni, a rămâne un popor, sau de a dispărea! Leg de suflet tuturor cuvintele poetului german Felix *Dhan*, cuvinte, care parcă ar fi scrise pentru noi Sașii:

„Bunul cel mai mare al bărbatului este poporul său; bunul cel mai scump al poporului este dreptul său; sufletul poporului zace în limba sa; și cu credință în popor, în dreptul și limba sa, ne-a găsit țina și se ne găsească fie-care și!“

Au mai vorbit apoi țeranii sași *Rill* și *Schulder*, protestând contra proiectului și mulțumind conducătorilor lor pentru intervenția energetică în această chestiune de viață.

Războiul ruso-japonez.

Asediarea Port-Arthurului.

În *Petersburg* s'au publicat patru telegrame noue ale generalului *Stössel*, care vorbesc despre evenimentele petrecute de la 27 Nov. până la 6 Decembrie.

Telegrama cu data de 30 Nov. anunță următoarele: Din 27 Nov. începând Japoneseii bombardază violent, colina înaltă și dau asalturi neconținute contra înălțimii. Toate asalturile lor le-am respins.

Telegrama cu data de 2 Decembrie dice: Asediul de 12 zile, ce s'a început la 20 Nov., l'am respins azi cu desăvârșire. Cu bucurie pot să anunț pe Majestatea Voastră, că trupele au știut să facă o faptă de atitudine eroică. Nici odată n'a fost un atac atât de teribil. La respingerea asaltului s'au distins cu deosebire generalii *Kondratenko*, *Nikitin* și *Gorbodovskiy*, colonelii *Irrman* și *Strelinkov* și locotent-coloneli *Naumankov* și *Gandurin*. Acestor ofițeri și soldaților noștri de marină putem să mulțumim, că Port-Arthurul a putut și de astă-dată să reziste Japoneseilor. După datele prizonierilor și ale Chinesilor, Japoneseii au pierdut în luptele aceste cel puțin 20,000 omeni.

Telegrama cu data de 5 Decembrie: Eri la orele 7 dimineața Japoneseii, concentrându-și toate forțele, au început din nou asediarea Colinei înalte. Au bombardat cu tunuri de calibrul 11 și 16. Lupta înversunată a durat întreaga zi. Spre seară

Japonezii au cucerit toluși înălțimea. Între răniți se află inspectorul sanitar *Cerbinski* și locotent-colonelul *Butusov*. Colonelul *Irrman* a dat dovadă de reîntrecut eroism.

Telegrama de la 10 Decembrie: Japoneseii au cucerit în 6 Decembrie Colina înaltă. Generalul *Cerbinski* a murit în urma rănilor primite. Spiritul trupelor este excelent.

Narațiunea unui martor ocular.

Căpitanul rus *Micenev*, care a fost rănit în lupta din jurul colinei de 203 metri și care a sosit zilele trecute la Cifu, istorisește următoarele:

De când Japoneseii au început la 28 Nov. atacul contra colinei, lupta a durat aproape fără întrerupere. Căstele prețioase ale colinei erau acoperite cu zăpadă. Japoneseii au fost siliți să se țină sus pe căste și mulți din ei cădura fără să fi dat o pușcătură. Au fost espuși focului celui mai uciștor. Companie după companie cădea, lacunele însă fură curând umplute cu trupe prospete. Căstele colinei erau pline cu cadavrele lor, zăpada numai sânge.

În fine noi ne-am retras lăsând forturilor vecine sarcina de a isgoni pe inamic de pe colină. Când un stegar japonez ajunsese la vârful colinei voind să înlățească stindardul, un subofițer rus s'a aruncat asupra lui, i-a smuls stégul din mâni și l'a sfâșiat cu dinții. Stegarul japonez nimerit de 7 glonțe, cădu grămadă mort. Mai târziu focul tunurilor noastre i-a silit pe Japonesei să părăsească pozițiunea, pe care noi o rescumpărăm.

A doua încercare a inamicului n'a fost decât un curat păcăl. Ea s'a sfârșit ca cea dintâi. La al treilea asalt s'a întemplat următorul lucru: Un stegar japonez se urcă pe vârful colinei, abia ajunsese însă acolo, și nimerit de un glonț cădu. Un alt Japonez apucă stégul; avu și el aceeași sorte. Șese alți soldați japoneși o pătră asemenea. Când stégul fu apucat de al 9-lea Japonez, un ofițer rus strigă:

— Zădarnic pușcați asupra lor, ei tot vor înfige stindardul!

La a treia încercare Japoneseii au recurs la o apucătură de care au și profitat. Au dat foc la o mare grămadă de lemne, carbuni și cereale și vântul tare sufla spre pozițiunea noastră, ducea fumul în ochii Rușilor, încât aceștia nu puteau vedea pe atacatori. Până atunci Japoneseii pierduseră 12,000 de omeni, er noi 2000. Colina era semănată cu cadavre și cu răniți. Sânturile se prefăcuseră în văi de sânge. *Stössel* dice atunci:

— Am puté recuceri colina, ea însă nu este atât de însemnată, încât să mai aducem jertfe de sânge pentru ea.

După al treilea asalt, s'a dat un armistițiu de 5 ore, ca să ne înmormântăm morții. În timpul acesta Japoneseii au săvârșit greșeli grozave. Ei adunară pe toți cei căduți, între cari se aflau foarte mulți răniți, și fără nici o alegere îi aruncară în gropi și îi astupară cu pământ. În întunerecul cel mare și în graba lor, nu puteau să facă deosebire între morți și răniți. Foarte mare a fost numărul linerilor

ofițeri căduți. Noi avem încă în forturi 16,000 de omeni. Toți generalii, afară de *Stössel*, locuiesc în forturi. Avem proviziuni pe cel puțin trei luni. Munițiunile avem din belșug. Cred că Japoneseii nu vor puté cuceri nici odată cetatea.

Cucerirea unui nou fort.

O telegramă oficială din *Tokio* anunță, că la 18 l. c. Japoneseii au cucerit fortul *Vunkikwan*. Rușii au resistat eroic.

În fort s'au aflat 5 tunuri de câmp, două tunuri-mașină și o mare cantitate de munițiuni. S'au mai aflat 40 cadavre. Pierderi mari au avut și Japoneseii.

Japonezii și flota baltică.

După scrierile mai noue, Japoneseii au concentrat lângă *Dalny* 25 vase de război, dintre cari o parte vor pleca spre întemplinarea flotei baltice. Blocada la *Port-Arthur* vor susține-o câte-va vase comerciale provădute cu tunuri.

La *Port-Arthur* Rușii au părăsit vasele „*Perezvjet*“, „*Poltava*“, „*Pobjeda*“, „*Pallade*“, „*Bayan*“ și „*Retvizan*“. Vasul „*Sebastopol*“ e stricat așa, încât nu mai poate eși în largul mării. Rușii dispun încă de cel puțin 10 torpilore, cu cari se pot servi bine.

SCIRILE DILEI.

— 8 (21) Decembrie.

Inspecțiune școlară. D-l *Alexandru Kuncz*, director suprem școlar, a sosit la Brașov pentru a face inspecțiunea obișnuită la școlile mediilor gr. or. române din Brașov.

„Tergul de Crăciun“, despre care am amintit că s'a inițiat în vederea sprijinirii fondurilor societății pentru înființarea de sanatoare de tuberculoși, s'a ținut Duminecă după amiază în aglomerația generală a publicului fără deosebire de naționalitate și confesiune. Toate societățile de dame din Brașov și-au dat concursul la acest act filantropic. În sala cea mare de la hotelul „*Orient*“ am văzut reuniunile de femei săsești, maghiară, rom-catholică, protestantă și israelită; fie-care cu taraba proprie și ca vinzătoare membrele din comitet. La o masă specială era d-na de *Szekely* soția fișpanului. Din partea reuniunii femeilor române am văzut pe d-na prezidentă *Elena Săbădeanu* și membrele în comitet d-na *Elena Blebea* și *Maria Burduoiu*, cărora le-au stat în ajutor dragălașele domnișore: *Miți Băulescu*, *Steluța Bidu* și *Elisa Ilasievici*. Beneficiul net al acestui terț, după cum aușim a fost de vr'o 800 corone și se va vărșa la fondul amintit.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat de la *Dudu* și *Nanu Străvoiu*, copilașii gemeni ai d-lui „advocat Dr. *Alexandru Străvoiu* din Sebeșul-săseșc suma de 20 cor. întru amintirea bunicului lor *Alexandru Străvoiu*. Pri-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Vraja străbunei.

De *Jassy Torrand*.

(3) — Urmare. —

Țeranca însă rămase pe lângă tăcerea ei încăpăținată. Dădea mereu din cap și nu și nu, că ea nu poate să isprăvescă cu alt-cineva, afară de domnul. Din când în când ofta din greu și se ștergea pe față cu colțul zădiei.

Domna *Renate* începuse să-și piardă răbdarea și tot-odată o cuprinseseră nisece bănuțeli. Ce va să dică atâta secret?... Și nu se lăsă de babă de fel. Mai cu stăruință, mai cu vorbe dulci și măgulitoare în sfârșit a isbutit să-i storcească taina cea mare.

Ce era?

Era vechea istorie, care s'a repetat deja de mii de ori! Și pentru *Renate* care s'a crescut la țără și privea toate lucrurile naturale cu ochi nepreocupați, nici nu era ceva de mirat.

Atâta numai, că istoria asta i-s'a întemplat de astă-dată tocmai dăneși. Faptul acesta o jena și în clipa dintâi

avea senzația par-că i-a aplicat cineva un pumn drept în față.

I-se aprinseseră obrazii și ochii i-se mistuia în văpaia mâinii.

Va să dică de aștia era domnia lui, bărbatul, la care ea privea cu dragoste și stimă? Nici el nu era din altă pănură ca alți bărbați? — Renatei i-se înoleștară mâinile și unghiile îi pătrunseră adânc în carne. Acum să vie domnia lui! Acum îl are sub papuc! — El a pierdut pentru vecie partida!...

Chemă pe babă în lăuntru, închiușă ușa, și trase velința de pe coș. O fetiță draguță de vr'un an dormia un somn adânc. Mănuțele și-le ținea strânse în pumni lângă bărbie. Pe frunte se vedeau crețele de ciudă sau mânie. Aidoma tatăl său! Singur după asta, ar fi recunoscut *Renate* imediat copilul lui *Klaus Wrede*!

„Să-mi povestesci tot ce știi!“ ordonă domna și își întorse fața de la copil. Nu putea să se uite la el.

Rupend odată pacea secretului, babă s'a lăpădat de rezerva observată până atunci și și-a destăinuit tot necazul ce-l avea închis în inimă de un an de zile. Și ciuda ei era îndreptată numai contra mamei copilului.

„Mi-e nepotă de frate *Augusta Holler*, der spun drept, că de când s'a trezit pe lume a fost o tolină, și umbra după domnul ca eșită din minți. Când a reposat cocona, *Augusta* slujia în castel ca fată în casă. Și de, s'a întemplat pacoștea! Domnul, trebuie s'o spun, s'a purtat tare cinstit. I-a dat câte-va sute de taleri zestre și cu banii aceia s'a măritat cu feciorul ferarului, care umbla de mult după dănsa. Și noua păreche s'a mutat la oraș. Domnul a cumpărat pentru feciorul ferarului un atelier și l'a aranjat cu toate cele trebuincioase. În schimb ferarul s'a făgăduit, că va lua la sine fetița și o va crește ca pe copilul său. Gustel însă nu s'a învoit. Cel puțin pentru început nu s'a învoit să aibă viermușorul în casă. Dicea că trebuie să se aranjeze întâi. În sfârșit am văzut și noi, că are dreptate și copilul a rămas la mine în îngrijire. Până la Paști mi-a și trimis Gustel regulat în fie-care lună banii pentru întreținere. De atunci însă n'am mai primit nimica și pe urmă am aflat, că și-a găsit un alt amant și a fugit de la bărbat. Așa a fost ea, de când s'a pomenit. Ii trebuiau tot câte deuce ibovnici. Și bărbații cădeau în cursele ei, par-că avea farmece, și nu alt-

ceva. Ce să mai dic? Eță, așa am rămas eu cu viermușorul. Hannes, fierarul, fiesce, nu vré să știe de copilul străin. Mie încă nu-mi dă mâna să-l țin, ori-cât de drag mi-ar fi. Fiului meu din *Bielau* i-a luat Dumnezeu nevasta și îmi scrie, să mă duc la dănsul să-i conduc gospodăria. El îmi este mai aproape, decât acest copil străin. Și m'am gândit, să-l aduc tăne-său. Să-i porțe și grija“.

Renate Wrede tăcea și asculta și schimba la fețe, er cu dinții își mușca buzele. Acum își ridică cu trufie capul și dise: „Și bărbatul meu, ce să facă cu copilul? — Eu dau cu părerea, că și-a făcut datoria cu vîrf și îndesat!“

Țeranca dădu din umeri și oftă. „Lătată, la urma urmei!“ și nedeși cu mâinile ei nodurose capul blond al fetiței. „Ce e de vină viermușorul, că e și el pe lume și n'are nici tată nici mamă? — Să faci cum l'o povățui Dumnezeu. Asta-i treaba lui!“

Renate nu mai putea de mânie și de rușine, vădându-se ast-fel înșelată. Cum de nu i-a comunicat nimica *Klaus* despre aceasta? În același timp însă o copleși un sentiment până acuma necunoscut, care

mescă mică binefăcătoare sincere mulțumite
— *Direct. școlilor rom. gr. or.*

O distincțiune. Cetim în „Luceafărul”: M. Sa Regina Elisabeta a României a binevoit prea grațios a distinge pe colaboratoarea noastră d-na Otilia de Cozmașu comandând mai multe tablouri în stil japonez. D-sa lucrează acum la ele cu multă sîrguință și fericită în Dresda.

Necrolog. Ioan Sudreșian preot ortodox român în Coștei, a repausat în ziua de 16 Decembrie n. în etate de 65 ani, în anul al 35-lea al preoției. Inmormântarea s'a făcut la 19 Dec. în Coștei. Ii jălesc număruse rude.

Henrik Ibsen pe patul de moarte. Din Berlin se telegrafiază: Scrisorile despre Ibsen sunt foarte neliniștitoare. Poetul zace de 8 zile fără conștiință.

Un incident emoționant s'a petrecut zilele acestea în București cu ocazia luării jurământului recruiților regimentului de infanterie nr. 13. Unul dintre recruiți, cu numele V. Zamistociu, care deja în decursul publicării articolelor de război părea foarte impresionat și agitat, a fost cuprins în decursul ceterii formulei de jurământ de un acces puternic de nervi, în urma căruia și-a pierdut graiul. Neporocitul nici până astăzi încă nu și-a putut redobândi graiul.

Intors din exil. Marcel Hubert, cunoscutul patriot francez, împlinindu-i-se timpul de 5 ani, pe cât a fost exilat din Franța, s'a întors zilele acestea în patrie. „Figaro” din acest incident reclamă amnestia pentru tovarășul de exil al acestuia, Paul Déroutède, căruia îi este interzisă întorcerea încă pe cinci ani. „Jaurès”, atotputernicul socialist căruia guvernul nimic nu poate să-i refuze, și care a stors înăi deunăzi un salvus conductus pentru Déroutède, pentru-ca să se potă duela ou dănsul pe teritoriu francez, ar pute — dice diarul francez — să mijlocăscă amnestia.

Câtă ironie! Să intervină socialistul care conform principiilor sale nu recunoșce noțiunea de patrie — pentru-ca să fie amnistiat un Déroutède, pentru care patria este totul!

Mărtea lui Syveton preocupă și acum opinia publică din Franța și nu pare de loc dovedit, că S. s'ar fi sinucis, precum nu e dovedită nici pretinsa culpabilitate a lui cu fiica sa vitregă. Din contră pare că totă istoria cu fiica vitregă este o născocire pusă la cale cu multă dibăcie. Cel puțin așa spun scrisorile sosite din Paris. Care este adevărul, se va afla vr'odată, decă se va afla. Când sunt la mijloc influențe atât de puternice îndreptate spre disimularea adevărului, e greu de a te orienta.

Sciri din România. Din București se anunță, că până acum s'au adunat 60.000 lei pentru ridicarea statuei poetului V. Alexandri.

— Săptămâna trecută s'au început în fața tribunalului din Vaslui dezbaterile procesului țeranilor implicați în turburările, cari au avut loc în toamna acestui an în comunele Negrești, Suhulez și

Tausa din acest județ. Sunt 41 de acușați și 51 martori.

— Vineri s'a ciocnit în stația Dorohei trenul de Botoșani cu o mașină ce manevra în stație. Mașina și un vagon s'au sfărîmat. Mașinistul, fochistul și șeful de tren au fost răniți.

Repausatul Neményi Ambrus, fiul hahamului din Peczel, și fost deputat ungar este parentat de organul confesional „E—g” precum urmază:

„Si decă repausatul nu s'a prea manifestat ca jidov, totuși din sîrguință și laboriositatea lui, îl putem cunoșce ca atare. Era în sufletul lui flacăra acea nestinsă, care arde intensiv în sufletul fiecărui jidov, anume de a nu se da înderēt dinaintea nici unei dificultăți, când e vorba de a învêta și a ajunge la ceva... Era întrinsul aluatul acela jidovesc, care vecinic cōce și nici-odată nu îngăduie repaus Neményi și-a parcurs frumoșă carieră, fără să se fi lăpădat de jidovism, considerat de mulți ca o povară. El a fost de părere, că e mai mare glorie de a ajunge la ranguri înalte, având pe umeri această povară grea...”

Un act de răsunare al ex-reginei Natalia? Din Belgrad se comunică următorul fapt interesant, care până acum încă n'a ajuns în publicitate: Marca postală de încoronare, imprimată din incidentul încoronării reginei Petrușă, a fost scōșă din circulațiune. S'a aflat adecă, că efigiile regale ale lui Karageorge și Petru de pe mărci reprezentă, când le țil cu capul în jos, masca mortală a regelui Alexandru. Se presupune, că ar fi la mijloc un act de răsunare al ex-reginei Natalia, care s'ar fi pus în înțelegere cu desemnătorul efigiilor de pe mărcile postale.

Dirrecția c. f. Brașov—Treiscaune aduce la cunoștința publicului, că circulația tramvaielor se limitează în ziua de 24 Dec., ajunul Crăciunului apusean, așa că ultimul tramvai spre Satulung va pleca din Brașov la orele 7.45 sēra, ēr din Satulung spre Brașov la orele 8 și 55. Tramvaiete în oraș la orele 8 sēra încetēză de a mai circula.

Sunteț rugați a publica în colōnele fōiei nōstre următoarea

Declarațiune.

Alatāieri am primit o broșură intitulată: „Alegerea municipală din Scheiul-Brașovului ținută la 3 Dec. n. 1904. — Acte și fapte. Tipografia Ciurou & Cie. Brașov 1904. Pe paginile 10. 14. 15 și 34 ale acesteia se afirmă, că eu nu sunt alegător și că din această cauză la 3 Dec. n. 1904, n'ași fi avut dreptul electoral pasiv pentru alegerea municipală în comitatul Brașovului.

Țin de a mea datorință, ca față de aceste afirmațiuni să constat pe această cale:

1) Că în sensul §-lui 31 combinat cu §-ul 23 lit. e) și f) din art. de lege XXI ex 1886 eu am avut și am dreptul electoral pasiv în acest municipiu fără considerare la împrejurarea, decă sum sēu nu sunt alegător de deputat dietal în a. 1904. De altfel alegerea municipală s'a făcut pentru periodul, care începe cu 1 Ianuarie 1905,

ēr după lista alegătorilor valabilă, pentru 1905 și eu sum alegător.

2) Pentru-că în controversa sulevată față de candidarea mea a fost vorba și de aceea, decă în ultimii 2 ani am domiciliat și plătit eu dare în acest municipiu, mai aduc la cunoștință:

a) Că de la 1 Dec. n. 1902 am cvarțir stabil în Brașov, în care de fapt și locuiesc încă! din primele zile ale acelleași luni.

b) Că fiind eu acționar, deponent și funcționar al institutului „Albina”, aprōpe totă darea mea pe Decembrie 1902 a plătit-o, în virtutea legilor financiare, acest institut, care susținnd de câte-va decenii o sucursală aci în Brașov, o parte considerabilă a diferitelor sale dări o plătesce și pentru sucursula acēsta a sa.

Din tōte acestea este evident, așa cred, că autorii broșurei și ai protestului de la 17 (30) Nov. 1904 publicat în ea, n'au avut și nu au nici un temeiū „acceptabil” ca să afirme, că mie mi-ar fi lipsit dreptul electoral pasiv. Afară de acēsta nu ei, ci factorii instituiții de lege au dreptul și datorința de a cerceta și a decide asupra acestui drept al meu. În fine nici nevoie nu aveau și nu au, ca să facă asemenea lucru, pentru-că candidarea și alegerea mea le-ar fi putut combate și fără nici un fel de motivare.

Brașov, în 19 Dec. n. 1904.

Dr. Nicolae Vecerdea.

Despre asimilație.

Tema acēsta atât de populară în presa maghiară, se ține vecinic la ordinea zilei de chemați și nechemați. Un ore-care Răcz Gyula încă se ocupă de ea în revista „M. Közélet”. Merită să reproducem în traducere unele pasaje. Etă ce spune d. Răcz:

Deși recunoșcem — dice autorul — că asimilația va avē un rol important în viitor, totuși nu o considerăm, ca pe mijlocul cel mai puternic pentru alcătuirea națiunii. Puterea asimilătoare a Maghiarilor pōte să absorbă în maghiarism pe indivizi și grupuri mai mici etnice, însă Maghiarii sunt incapabili de a asimila mase mari mari, cum sunt d. e. Românii și Rușii. Nu putem decī aproba risipa de timp, forțe și bani pentru o lucrare, ale cărei rezultate nu sunt în proporție cu jertfele aduse.

O naționalitate, care are conștiință națională, cultură națională, societate națională organizată — este neasimilabilă. Formarea clasei de mijloc și a societății de naționalitate se sēvîrșesc în Ardeal și în Ungaria de nord înaintea ochilor noștri. Tot așa și printre Slovaci, Români Sērbii și Sași. Croația a fost abandonată de mult de politica maghiară, ēr acum a fost abandonată și pe terenul economic. Inteligența rasei maghiare în loc să se înmulțēscă, scade, pe când a naționalităților creșce enorm.

Maghiarii nu numai că nu acaparează proprietățile naționalităților, dēr din contră pierde în favorul Românilor și Slovacilor. Băncile și societatea lucrează paralel și conștient și în căpi-va ani au trecut 150.000 jugere de pământ în proprietatea Românilor.

Maghiarii pierd chiar și în comitatele neaoșe. Se pōte dovedi cu datele recensementului. Deși instrucția obligatorie a limbei maghiare s'a întrodus cu 20 ani înainte, totuși la ultimul recensement cu 500.000 a fost mai mare numărul celor ce dintre naționalități nu cunoșceau limba maghiara față cu datele de la 1880.

Va să dică Maghiarii nu numai că nu asimilează naționalitățile dēr nu le pot nici măcar opri pe loc. Cum vom pute asimila decī prin comitatele unde maghiarii sunt numai 5% — 70%?

În sfîrșit, s'a găsit și un om care are curajul să spună adevărul.

Să vedem ce va mai spune în numărul viitor, căci promite a reveni.

Inmormântarea lui Krüger.

În 16 l. c. n. s'a făcut în Pretoria inmormântarea lui Krüger. La inmormântare au luat parte mai multe mii de oameni, între cari 2000 jde burgheri. Trei preoți olandesi au rostit discursuri în cari au preamărit iubirea de patrie și viața esemplară religioasă a defunctului.

Au mai vorbit apoi la mormânt generalii buri Schalk-Burger, Dewett și Botha. Burger a scos la ivelă caracterul împăciuitoar al rēposatului; Dewett a đis, că idealurile lui Krüger au fost cele ale populațiunii celor două republici din trecut, ēr Botha l'a asemănat pe Krüger cu Moise.

Speranța de a înjgheba un mare imperiu spre nord de riul Vaal, care se înjungă de la mare până la mare — a đis Botha — a fost idealul lui Krüger. Și astăzi, când am jurat fidelitate Angliei, se pot realiza aceste speranțe. Unitatea rasei albe este necesară în sudul Africeii. Salut cu bucurie — continuă Botha — pe coloniștii englesi și olandesi, cari au luat parte la ultimele onoruri, ce s'au făcut marelui nostru mort. Botha a mai legat pe suflet tuturor unirea, ca principiul „divide et impera” să nu se potă aplica nici când față de Buri.

În urmă a dat cetire ultimei scrisori a lui Krüger, care este privită ca testamentul politic al sēu. Krüger îndemnă în scrisoarea sa la unire și la conservarea și întărirea naționalității și limbei bure.

În decursul inmormântării s'au tras la ordinul regelui Eduard 21 pușcături de tun. Guvernul engles și coloniile au fost reprezentate prin delegați oficiali. La inmormântare au luat parte vre-o 35.000 persoane.

ULTIME SCIRI.

Londra, 20 Decembrie. „Daily Telegraph” primesc următoarea telegramă despre asediarea fortului Kikvansan: Japonesi, cari au construit două tunele lungi de câte 40 urme sub fort, le-au explodat pe aceste Dumineca trecută. Explosiunea a nimicit centrul fortului. Efectul la Ruși a fost de nedesoris. Generalul Nogi a dat ordin, ca bateriile din apropiere să bombardeze fortul. Intrăceea Japonesi au încercat să ia cu asalt fortul, însă o parte a trupelor lor au fost îngropate sub ruinele zidurilor, cari se prăbușiră. Au mai urmat alte asalturi și lupte piept la piept, după cari la miezul nopții Japonesi au cucerit fortul.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Traian H. Pop.

pentru prima-ōră în viață o sili să se stăpânēscă.

Lasă copilul aci și să vii după amēdi după rēspuns. Dēr să nu spui nimēnui nimica despre tot lucrul. M'ai înțeles? Ține!... Ea scōșe portmoneul și puse pe masă un taler. „Vei fi desigur obosită de drumul lung și pōte nici n'ai mâncat... E departe de aici Reichenau?” întrebă d-na cu liniște aparentă.

„De dimineță de la cinci sunt pe drum.”

„Și aici în sat nu șcie nimeni despre... despre?”

„Nu șcie nimeni nimica. Când Gustel a eșit din serviciū, a venit la mine, și la mine a stat până s'a măritat.”

Renate a respirat par'că ușurată.

„Așa-dēr să te duci la birt și să mă-nânci ceva, ēr pe la orele 3 să dai pe aici.”

Cu o extremă sfortare își păstră masca indiferentismului trufaș, până ce a eșit femeia. După aceea, încuiă din nou ușa, și oăđu ea sdrobotită sub impresia grozavă a celor auzite. Așa stătū ea un rēstimp, pradă unei dureri mute. Nici o lacrimă nu putū să verse. Numai buzele și le însingerase cu dinții. Și în durerea a

oēsta păgână simția din ce în ce mai mult, cât de mare îi era iubirea față cu acest om, cu care de altmintea se hîrjonea zile întregi, și îi feria din drum, și se certa pentru supremație. Dēr în sfîrșit acum l'a căpētat în stăpânirea sa. Intēmplarea i-a dat în mână arma cea mai puternică. Are să-l umilēscă și să-l facă să se tirască, cērșind milă, pentru ca să nu i-se divulge păcatul și mișelia!

O, cum l'ar arăta cu degetul tōte neamurile lui virtuōșe, decă ar sci ceea ce șcie acum dēnsa! Astfel de gândiri îi treceau prin minte, până ce afară se auzi sgomot și gălgăie. O strigau copiii!

„N'am timp... mergeți la străbuna!” Copiii se lăsară de clanța ușei, pe care o maltrataseră până atunci și plecară...

Gândurile Renatei îi însoțiră pe scările turnului.

„Ce va dice acum străbuna despre „inima de aur” a lui Klaus?”

Și de-odată par' că străbuna ar fi aflat despre tōte, i-se năzari că aude glasul ei înțelept, care a făcut atâtea minuni: „Decă ți-s'ar da vr'odată prilej, să-i poți face un serviciu împreunat cu jertfa iubirei, să-i aduci acea jertfă. Ai să veđi,

că-l vei purta apoi totă viața legat de o sfōră de mătase!”

Să-i aducă jertfă? Dēr prin ce s'a făcut Klaus vrednic de așa ceva?

Renate își încleștă pumpii și cu dinții își mușca buzele. Nu cu sfōră de mătasă, ci cu lanț de fer ar trebui să-l lege. Nu! Are să-l trateze așa de aspru și disprețuitor, încât să-l usture și să-l dōră, și să nu șcie încotro să-și întōrca privirile. Are să-și rēsbune, ca să simțā cât va trăi. O să-i facă o scenă cum n'a mai vedut, de când e! li va arunca în față totă turpitudinea lui! Și apoi își va lua bagajele și — se va duce acasă la părinții săi.

Și apoi? I-se pērea că aude ērași glasul străbunei: „Și apoi?”

Apoi el va cere divorț pentru părăsierea cu necredință, și își va lua altă nevastă, — un bărbat frumoș, cum e Klaus, gășescă dece, nu una. Și copiii sērmanei Veronica, copiii pe cari Renate îi iubia ca pe ai ei proprii, și din cauza cărora s'a decis să se mărite cu Klaus — vor căpēta o mamă vitregă...

Dēr în sfîrșit puțin îi pasă.

(Va urma).

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Decembrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.55
Renta de corone ung. 4%	98.05
Impr. cail. fer. ung. in aur 3 1/2%	88.80
Impr. cail. fer. ung. in argint 4%	98.—
Bonuri rurale croate-slavone	98.50
Impr. uug. ca premii	210.—
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	163.—
Renta de hartie austr.	100.15
Renta de argint austr.	100.05
Renta de aur austr.	119.55
Renta de corone austr. 4%	100.35
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	91.25
Losuri din 1860.	156.—
Actii de-ale Banței austro-ungar.	16.37
Actii de-ale Banței ung. de credit	802.—
Actii de-ale Banței austr. de credit	673.25
Napoleoniori	19.06
Marci imperiale germane.	117.57 1/2
London vista.	239.40
Paris vista	95.20
Note italiene	95.20

Cursul pietei Braşov.

Din 21 Decembrie n. 1904.

Bancnote rom. Cump.	18.64	Vend.	18.70
Argint roman.	18.40	"	18.64
Napoleoniori.	19.06	"	19.10
Galbeni	11.20	"	11.30
Ruble Rusesco	2.53	"	2.54
Marci germane	117.20	"	117.40
Lire turcesco	21.50	"	21.60
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	"	102.—

Nr. 10237—1904.

PUBLICAŢIUNE

referitoare la vândarea zălogelor de dare.

Direcţiunea financiară din loc a dispus cu ordinul din 30 Noembrie a. c. Nr. 41388—1904, că reştanţele de dare se încasseze fără amânare şi anume pentru scopul acela se transporteze obiectele zălogite în magazinul de zălogire oraşenesc şi apoi se vîndă prin licitaţiune.

Provocăm deci pe toate partidele, cari sunt în reştanţă cu darea se cu competenţe, că acelea se le plătescă în timpul cel mai scurt, căci la din contră obiectele zălogite se vor transfera şi se vor vinde prin licitaţiune.

Brassó, în 15 Decembrie 1904.

2—3, (1589).

Perceptoratul oraşenesc.

A V I S!

Am onórea a aduce la cunoşcinţa On. public din oraş şi dela ţeră, **că voiú continua**

ATELIERUL de FOTOGRAFIE

al reposatului soţ.

Am angajat personal escelent. Aducend mulţumirile mele On. public pentru increderea dată de mai mulţi ani soţului meu, mă rog ca şi eu se fiu sprijinită din partea On. public în întreprinderea mea.

Braşov, 20 Decembrie 1904.

Cu totă stima

Louise vîd. Carl Muschalek.

6—6.1573.

Mare ocaşiune de Crăciun.

Subscrisul are onórea a aduce la cunoşcinţa On. public, că **vinde**

cu preţuri de tot scădute

tóte mărfurile din Magazinul său

precum: Stofe engleze pentru rochiile de dame negri şi colorate; Bluse de stofe şi mătase; Flanele, Barcheturi, Creton şi Zephyre, Chifonuri Schroll, Lingerie, Pânzeturi, Perdele de dantelă, asemenea stofe engleze pentru bărbaţi, Cămăşi, Cravate, Batiste etc. Tricots pentru dame, bărbaţi şi copii.

Rog On. public a se convinge în propriul interes de preţurile cele ieftine.

Cu totă stima

LUDWIG M. FENYVESSI,

Strada Vămei Nr. 21.

Mare ocaşiune de Crăciun.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori şi când pe timp mai îndelungat seú lunare.

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Preţul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe şese luni . . . 12 „	Pe şese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe şese luni . . . 2 „	Pe şese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai uşor şi mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, se binevoescă a scrie adresa lámurit şi a arăta şi posta ultimă.

Administraţiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Cognac

CZUBA-DUROZIER & Co.

DISTILLERIE FRANÇAISE. PROMONTOR.

Reprezentan- Ruda & Blockmann Budapest.
ta generală

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1904.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la óra 5-32 min. dimín.
- II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2-45 m. p. m.
- III. Trenal de pers. la óra 8-7 min. séra.
- IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10-26 m. séra.

Dela Braşov la Bucuresci:

- I. Trenul de persóne la óra 3-55 m. dim.
- II. Tren accel. la órele 4-59 m. dim. *)
- *) (Nu mai până în 15 Novembre).
- III. Trenul mixt la órele 11-35 m. a. m.
- IV. Trenul accel. la óra 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
- V. Tren mixt la órele 6-50 séra. *
- *) (care circulă numai la Predeal).

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes:

- I. Trenul de pers. la óra 5-25 min. dim. *
- II. Trenul mixt la óra 8-45 min. a. m. *
- *) (au legătură până la Ciuc-Ghimes).
- III. Trenul de per. la óra 2-50 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
- IV. Tren de pers. la órele 6-34 m. séra. *

Dela Braşov la Zernesci (gara Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la óra 9-2 min a. m.
- II. Trenul mixt la óra 5-26 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

- I. Tren acc. p. Arad la órele 4-52 m. dim.
- II. Trenul de persóne la óra 7-50 dim.
- III. Tr. accel. peste Cluşiu la ó. 2-9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la óra 9-27 min. séra.

Dela Bucuresci la Braşov:

- I. Tren. de pers. la óra 7-28 min. dim.
- II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiu şi Cluj).
- III. Trenul pers., la óra 4-55 m. p. m.
- IV. Trenul mixt. la óra 9-18 min. séra.
- V. Tr. accel. la órele 10-14 m. séra. (Numai până în 15 Novembre).

Dela Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes la Braşov

- I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
- II. Trenul de pers. la óra 1-59 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Ghimes).
- III. Trenul mixt, la óra 6-10 m. séra. *)
- IV. Tren mixt, la órele 10-1 m. séra.

Dela Zernesci la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

- I. Trenul mixt la óra 7-02 min. dim.
- II. Trenul mixt la óra 1-12 min. p. m.